

DOPISY

DOPISY LAICKÉHO SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

O Vánocích jsme několikrát slyšeli úvod Janova evangelia: „Na počátku bylo Slovo...“ Při posledním čtení o 2. neděli po Narození Páně jsem si uvědomil, jak varuje i nás, abychom nekladli svou naději do falešných záruk.

Izraelité spoléhali především na skutečnost, že jsou vyvolený národ. To skutečně byli a dosud jsou. Hospodin si opravdu vybral tento nepatrný a bezvýznamný národ, aby v něm uchoval a živil naději, že sám Bůh napraví lidskou vinu, tím že pošle Spasitele. Známe tato slova z Geneze: „Hospodin pravil hadovi... Nepřátelství položím mezi potomstvem tvým a jejím, její potomstvo ti rozdrtí hlavu a ty mu uštkneš patu.“ (sr. Gen 3, 14-15). Příslušenství k vyvolenému národu však nenavozovalo jistotu spásy. Evangelista se smutkem konstatuje, že „do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali“!

Evangelista nemluví jmenovitě o vyvoleném národě, ale o světě, který má v Slovu svůj počátek a tento svět nepoznal svého stvořitele.

Do tohoto světa patříme i my. I my jsme v pokušení opírat se o vnější – „jisté“ záruky naší spásy. Někteří lidé se domnívají, že stačí křest. Proto je tolik žádostí o křest malých dětí. Na otázku proč lidé žádají křest můžete slyšet: „Aby dítě nebylo zavrženo.“

To by platilo, kdyby dítě zemřelo ve stavu nevinnosti. Určitě však nikdo ze žadatelů nepočítá s možností, že by dítě zemřelo. Nemyslím si, že někoho Bůh zavrhuje nebo odvrhuje, spíše my nejsme schopni přijmout plody jeho spásy. Naše narušená přirozenost prvotním hříchem není sama o sobě schopna přijmout milost bez prostřednictví křtu. Spoléhat pouze na křest bez pravidelného křesťanského života je naivní.

My katolíci máme pokušení spoléhat na skutečnost, že patříme do pravé Církve. To jsou však pouze skvělé prostředky, ale ne záruka. Podobnou záruku viděli židé ve skutečnosti, že jsou vyvolený národ. Příslušnost k národu či Církvi nedává záruku spásy.

Ani členství v Laickém sdružení sv. Dominika nedává jistotu spásy, ale ukazuje prošlapanou cestu k ní.

Evangelium nám říká – „Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno...“ To není jednou daná jistota. Každý den bychom se tedy měli ptát, jak jsme Krista přijali do svého života, do svých zvyků, do svého jednání. Jen to nám může přinést jistotu spásy.

Možná vám to bude připadat příliš nejisté, zvláště když jsme dost sebekritičtí. A skutečně nebýt Boží lásky, Božího milosrdenství, nemohli bychom ve spásu ani doufat. Bůh je pozorný ke každému hnutí naší lásky. Bůh nás ve své lásce předchází.

Prokop

Vánoční poselství Magistra Řádu

Milí bratři a sestry,

během pár dní se znovu vydám na cesty, které povedou do několika komunit. Ještě předtím bych vám však na počátku adventu těmito řádky rád popřál všechno nejlepší k Vánocům a nový rok plný pravdy, dobra a krásy pocházející od Boha!

Na konci listopadu proběhlo plenární zasedání Generální rady, s dalšími cca 35 dominikány, jak sestrami tak bratry, zúčastnil jsem se prvního Kongresu o zasvěceném životě, organizovaného Unii generálních představených mužských a ženských řeholí. Kongres byl nazván „Nadšení pro Krista, nadšení pro lidskost“. Jedním z hlavních řečníků byl náš milý bratr Timothy Radcliffe.

Naše úvahy osvětlovaly a naši práci během příprav, vypracování dokumentů a během jednání inspirovaly dva úryvky Evangelia: Podobenství o milosrdném Samaritánovi (Lk 10) a Rozmluva se samařskou ženou (Jan 4).

V obou případech – v podobenství i rozmluvě – nás Ježíš vyzývá, abychom ho hledali na cestě z Jeruzaléma do Jericha, u studny v blízkosti Sycharu.

Zákoník, který chtěl ospravedlnit svou předchozí otázku („Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“), se Ježíše znovu zeptal: „A kdo je můj bližní?“ Tato pochybnost vychází z Mojžíšova zákona. Po té, co mu vypráví krásné podobenství o milosrdném Samaritánovi, zakončuje toto Ježíš také otázkou: „Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“ ... Všichni známe zákoníkovou odpověď. Nakonec Ježíš na právnické dohady odpovídá tím, že praví: „Jdi a jednej také tak.“

Samařská žena šla načerpat vodu; a potkává Mistra, který žízní ... Mezi nimi se pak rozehraje jeden z nejkrásnějších dialogů Evangelia. Všichni víme, jak skončí. Žena tam zanechá svůj džbán a rychle odchází do města hlásat Krista.

Zákoník zná velmi dobře spletnost práva, ale neví, co má dělat. Žena, tak neomylná ve svých denních činnostech, náhle chápe, co má říkat, co má hlásat ... a stává se kazatelkou zvěstující svým spoluobčanům, že potkala Krista. „Mnoho Samařa-

nů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila...”

Setkání na cestě a u studny nás překvapují. Když slavíme Vánoce, Evangelium nás přímo vybízí, abychom se vydali na cestu. Znovu se setkáváme s pastýři a pátrajícími mudrci od východu. Vypravili se na cestu. Navzájem se povzbuzovali: „Pojďme až do Betléma...” Ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů?”

Jdouce ve stopách sv. Dominika, s nadšením pro Boha a muže a ženy oněch dob, ho obvykle potkáváme na cestách a myslíme na něj v hostincích. Během tohoto roku, zatímco jsem navštívil tolik bratří a sester, bylo mé srdce stále naplňováno podobnými výjevy.

Stejně jako během krakovské generální kapituly se ustavičně tážeme po smyslu našeho života a po našem poslání. Zatímco nás Ježíš, jediný a opravdový Mistr, a Dominik, putující kazatel, vedou za ruku do nevlídného počasí. A tam nás učí objevovat, kde je Boží láska, žízeň po Bohu a jak se druhým stát bližními.

Kam jdeme? Koho hledáme? Kde se s ním setkáme? Podél cest! U studní! Za nevlídného počasí! ... Tak tomu bylo od časů betlémských ... za dob Jeho života jako kazatele, až po smrt na kříži.

Během těchto svátků budu na cestách myslet na vás na všechny, zejména před Pannou Marií Guadalupskou v Mexiku (v průběhu kanonické vizitace této provincie) a před našimi světci Růženou z Limy, Martinem de Porres a Janem Maciasem v Peru (v rámci duchovní obnovy pro bratry).

Bratrsky ve sv. Dominiku Váš

Fr. Carlos A. Costa OP,
Magistr Řádu

(převzato z OPUSCULA 1/2005, z IDI 12/2004 přeložila Zdislava D. Haráková)

Stálá formace

Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě **Gaudium et spes:**

1. Předmluva
2. Úvodní výklad: Postavení člověka v dnešním světě
3. Část první: Církev a povolání člověka
 - a. Kapitola 1: Důstojnost lidské osoby
 - b. Kapitola 2: Lidské společenství

Životy bratří

(výběr ze stejnojmenné knihy bl. Geralda Fracheta OP, kterou vydalo nakl. Krystal OP v Praze l.P. 2004)

90. Knihy vodou neporušené

V krajích toulouských se přihodilo blaženému Dominikovi, jenž často vycházel kázat, že když přecházel brodem říčku zvanou Ariège a vykasával si hábit, právě uprostřed mu vypadly z klína knihy. On pak, s Boží chválou na rtech, přišel do domu jisté dobré ženy a oznámil jí ztrátu svých knih. Třetího dne však kterýsi rybář vrhl do té vody udici a v domnění, že má rybu, vytáhl na udici ony knihy úplně neporušené, jako by byly uloženy s velikou pečlivostí ve skřínce. To bylo nadmíru podivuhodné, neboť ty knihy nebyly ani v plátně, ani v kůži zabalené nebo nějak chráněné. Řečená žena je s radostí vzala a poslala blaženému Otcí do Toulouse.

209. Výčitka Matky Boží

V Anglii byl jakýsi bratr David, muž velmi zbožný a oddaný. Za nemoci, na niž pak umřel, byl uchvácen do vytržení a zdálo se mu, že je u soudu a že slyší Blahoslavenou Pannu, jak naříkala nad těmi, kteří se modlí své hodinky kvapně a s malou zbožností. Jí odpovídal Její Syn, Náš Pán Ježíš Kristus: „Pošleme tohoto k jeho spolubratřím, aby je vybídl, aby se tak nechovali.“

Když vše pominulo a on se vrátil k sobě, vztyčil se onen bratr na loži a vyprávěl o tom, co slyšel a vybízel bratry, aby se modlili s větší zbožností hodinky Královny Nebes. A když to pověděl, vydechl naposled.

Prosby o modlitby

- ... za naše zemřelé členy známé i neznámé
- ... za magistra Řádu
- ... za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ... za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ... za naše bratry a sestry působící ve školství

Přejeme hojnost Božího požehnání:

Narozeniny

Judita Šmolíková	13.1.1954
Vincenc Horáček	13.1.1965
† Norberta Milena Koulová	19.1.1922

Věčné sliby

Martin Aul	12.1.1990
Markéta Aulová	12.1.1990
Tomáška Srbecká	12.1.1992
Vojtěch Hana	28.1.1995

Svátek

Markéta (Uherská) Aulová	19.1.
Fr. Tomáš (Akv.) Zeman	28.1.
Tomáš (Akvinský) Mička	28.1.
Tomáška (Akv.) Srbecká	28.1.

☺ **ZPRÁVY** ☹

Příští schůzka MS bude 1.2.2005 od 16 hod.

DOPISY - informační měsíčník laiků O.P. Vydává Laické sdružení sv. Dominika - Místní sdružení Panny Marie Růžencové, Jiráskovo nám. 30, 301 54 Plzeň; e-mail: j.horacek@centrum.cz. Pouze pro vnitřní potřebu. Neprodejné. Odpovědný redaktor Vincenc J. Horáček. Příspěvky zasílejte na výše uvedené adresy. Redaktor si vyhrazuje právo příspěvky upravovat a krátit.